

Yazı- Diyanet Akademisi ya da Şerriye ve Evkaf Vekaleti

Ünal Özmen: Komisyon görüşme tutanağını bakınca Diyanet Akademisi Kanun Tasarısı'nın muhalefetle karşılaşmadan yasallaşacağını anlamış ve yazmıştım. Nitekim kanun TBMM'den oybirliği ile çıktı. Bu, kanunun, iktidar olması halinde bugünün muhalefet partileri tarafından da uygulanacağı anlamına gelir.

Ünal Özmen'in 25 Mart 2022 tarihli yazısı: [Diyanet Akademisi ya da Şerriye ve Evkaf Vekaleti \(birgun.net\)](http://birgun.net)

Komisyon görüşme tutanağını bakınca Diyanet Akademisi Kanun Tasarısı'nın muhalefetle karşılaşmadan yasallaşacağını anlamış ve yazmıştım. Nitekim kanun TBMM'den oybirliği ile çıktı. Bu, kanunun, iktidar olması halinde bugünün muhalefet partileri tarafından da uygulanacağı anlamına gelir.

Diyanet Akademisi Kanunu, 3 Mart 1924'te kaldırılan Şerriye ve Evkaf Vekaletinin yeniden tesisi anlamına geliyor. Şerriye ve Evkaf Vekaleti, cumhuriyet kurulmadan önceki eğitimi dahil din işleri ve vakıfların yönetiminden sorumlu bakanlıktı. Din eğitimi, aynı gün çıkarılan Tevhid-i Tedrisat (Öğretim Birliği) yasası ile Milli Eğitim Bakanlığına, vakıfların yönetimi ise Vakıflar Genel Müdürlüğüne devredildi. Diyanet Akademisi Kanunu, din ve dini eğitim veren kurumların yönetimini yüz yıl sonra tekrar Diyanete bırakıyor.

Diyanet Akademisi Kanunu, Adalet Akademisi gibi kurum içi eğitim merkezi değil; Diyanete bünyesindeki kursları eğitim kurumuna dönüştürme yetkisi veriyor. Buralarda verilecek derslerin müfredatını ve materyallerini hazırlama görevi de artık Diyanete ait. Daha da önemlisi imam hatip ya da ilahiyat çıkışlı da olsa akademiden sertifikalı olmayan hiç kimse Diyanet personeli olamayacak. Kısacası her tür ve kademedeki din eğitimi sadece diyanet tarafından verilebilecek. Bu büyüklükteki bir eğitim örgütlenmesinin Diyanetin kendi personelini yetiştirmekle ilgili olmadığı, amacın ulusal kültür ve eğitimi dinselleştirmek olduğu açıktır.

Diyanet bir süre sonra, yasadan aldığı güç ve yetkiye dayanarak din eğitimi veren tüm eğitim öğretim kurumlarının kendisine bağlanmasını isteyebilecek. İmam hatip ortaokul ve liseleri ile ilahiyat fakülteleri buna dahil. Meclis görüşmelerinden de anlıyoruz ki onun bu talebini karşılayacak siyasi irade sadece AKP de değil.

Meclis, eğitim bilimine, toplumsal gereksinmeye ve Anayasa'ya aykırı bu kanunu itirazsız kabul etti. Komisyon sürecinde sağlam gerekçelerle itiraz eden CHP, aynı dirayeti Mecliste göstermedi. Konuyla ilgili bir önceki yazımızda da belirttiğimiz gibi engellenemese bile iktidar ideolojisini yansıtan girişimlerin tartışılması, hegemonyayı kırma konusunda kamuoyunu cesaretlendirebilirdi. Aksi ise gerici eylemleri teşvik edecektir. Nitekim Bursa'da bir okul müdürünün oturma düzeninin öğrencilerin cinsiyetine göre ayarlanmasını isteyen yazısı, politik muhalefet eksikliğinden alınan cesarete dayanıyordu.

Kanununun 278 kabul, 10 çekimser, 0 (sıfır) red oyla kabul edilmesi laik çoğunluğun Mecliste temsil edilmediğini göstermektedir. Oylamaya katılan 22 CHP milletvekilinin kabul yönünde oy kullanması laikliğin rahatlıkla stratejik hesaplara kurban edilebileceğini göstermektedir. Mecliste Türkiye İşçi Partisinin de milletvekilleri var, oylamaya katılmadılar. Politik bir hesaba dayanmamakla birlikte kayıtsızlıktan katılmadılar. Böylesine kritik görüşmelerde kayıtsızlık kabul edilebilir sorumsuzluk değil tabii. HDP'yi saymıyoruz; 4+4+4 yasasını protesto gösterilerine destek amaçlı katılan HDP milletvekilleri de oylamaya katılmamış, katılan 7 milletvekili o yasaya olumlu oy vermişti.

Aydemir Güler'in Diyanet Akademisi Kanununun oylama sonucunu değerlendirdiği yazısında belirttiği gibi "Vekiller memleketten hayli kopmuş olabilirler, ama ülkemizde aydınların, kentli emekçilerin, öğrenci gençliğin, Alevilerin, kadınların büyük çoğunluğu bu kepezeliğe pabuç bırakmayacak çoğunluğu oluşturuyorlar." Nitekim kız ve erkek öğrencilerin aynı sırada oturması talimatı veren okul müdürünün görevden uzaklaştırılmasını sağlayan vekiller değil veli ve öğretmenler oldu.